

Ikt. sz.: NJB/21-2/2017.

NJB-10/2017. sz. ülés
(NJB-47/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Népjóléti Bizottságának**
2017. október 11-én, szerdán, 10 óra 06 perckor
az Országgyűlés Irodaháza V. emelet 567. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása	6
EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról [(COM (2016) 815; 2016/0397 (COD)] (Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)	6
<i>Az elnök felvezetője</i>	6
<i>Dr. Mészáros Árpád hozzászólása</i>	7
<i>Kérdések, vélemények</i>	10
<i>Dr. Mészáros Árpád válasza</i>	12
<i>Határozathozatal</i>	14
Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:	14
a) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/5721. számú törvényjavaslat	14
<i>Vágó Sebestyén hozzászólása</i>	14
<i>Hozzászólás</i>	15
<i>Vágó Sebestyén reflexiója</i>	15
<i>Határozathozatal</i>	15
c) A családi pótlék emelése, valamint az iskolakezdéshez nyújtott egy havi külön juttatás bevezetése érdekében szükséges törvénymódosításról szóló T/17159. számú törvényjavaslat (Bangóné Borbély Ildikó és Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa)	15
<i>Bangóné Borbély Ildikó hozzászólása</i>	16
<i>Határozathozatal</i>	16
d) Az egészségügy megmentéséről szóló H/16336. számú határozati javaslat (Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)	16
<i>Szabó Tímea hozzászólása</i>	16
<i>Kérdések, vélemények</i>	17
<i>Szabó Tímea reflexiója</i>	25
<i>Határozathozatal</i>	27

A Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)	27
<i>Határozathozatal</i>	<i>28</i>
Egyebek	28
Az ülés berekesztése	28

Napirendi javaslat

1. EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS – Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról [(COM (2016)815; 2016/0397 (COD)]
(Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)
2. Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:
 - a) Egyes törvényeknek az egyedülálló szülőket segítő módosításáról szóló törvényjavaslat (T/16202. szám)
(Dr. Szél Bernadett (LMP) képviselő önálló indítványa)
 - b) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat (T/15721. szám)
(Vágó Sebestyén és Dr. Staudt Gábor (Jobbik) képviselők önálló indítványa)
 - c) A családi pótlék emelése, valamint az iskolakezdéshez nyújtott egy havi külön juttatás bevezetése érdekében szükséges törvénymódosításról szóló törvényjavaslat (T/17159. szám)
(Bangóné Borbély Ildikó és Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa)
 - d) Az egészségügy megmentéséről szóló határozati javaslat (H/16336. szám)
(Szabó Tímea (független) képviselő önálló indítványa)
3. Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat (T/17578. szám)
(Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdése alapján)
(Vitához kapcsolódó bizottság)
4. Egyebek

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: Dr. Selmeczi Gabriella (Fidesz), a bizottság elnöke

Dr. Kovács József (Fidesz), a bizottság alelnöke

Vágó Sebestyén (Jobbik), a bizottság alelnöke

Dr. Molnár Ágnes (Fidesz)

Dr. Tapolczai Gergely (Fidesz)

Harrach Péter (KDNP)

Ander Balázs (Jobbik)

Rig Lajos (Jobbik)

Szabó Timea (független)

Helyettesítési megbízást adott

Dr. Bene Ildikó (Fidesz) dr. Selmeczi Gabriellának (Fidesz)

Kovács Sándor (Fidesz) dr. Kovács Józsefnek (Fidesz)

Révész Máriusz (Fidesz) dr. Tapolczai Gergelynek (Fidesz)

Dr. Zombor Gábor (Fidesz) dr. Molnár Ágnesnek (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Buksza Zsolt, a bizottság főtanácsadója

Meghívott hozzászólók

Dr. Mészáros Árpád főosztályvezető (Emberi Erőforrások
Minisztériuma)

Bangóné Borbély Ildikó (MSZP) előterjesztő

(Az ülés kezdetének időpontja: 10 óra 06 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképeség megállapítása, a napirend elfogadása

DR. SELMECZI GABRIELLA (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Sok szeretettel köszöntöm a Népjléti bizottság tagjait és szeretettel köszöntöm a megjelent vendégeinket is, illetve a kormány tagjait.

A Népjléti bizottság mai ülése határozatképes. Ismertetem a helyettesítéseket. Bene Ildikót jómagam helyettesítem, Kovács Sándor képviselőtársunkat Kovács Józsi bátyám, alelnöktársam helyettesíti, Révész Máriuszt Tapolczai Gergely helyettesíti, köszönjük szépen Gergő, Zombor Gábor képviselőtársunkat dr. Molnár Ágnes képviselőtársunk helyettesíti. További helyettesítés nem került bejelentésre.

A napirendi javaslatot, amit írásban kiküldtünk, azzal a módosítással terjesztem elő, hogy a 2. a) pontban szereplő T/16202-es számú törvényjavaslat tárgyalására ne kerüljön sor, mivel az előterjesztő, Szél Bernadett képviselő asszony kezdeményezte a tárgysorozatba vételről szóló döntés elhalasztását.

Most következik a napirendi pont elfogadása. Ki az, aki támogatja a napirendi pontokat? *(Szavazás.)* Van-e olyan képviselőtársunk, aki nem támogatta? Volt-e olyan, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Megállapítom, hogy a Népjléti bizottság egyhangúan elfogadta a napirendi pontok tárgyalását.

EGYEZTETÉSI ELJÁRÁS - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról [(COM (2016) 815; 2016/0397 (COD))] (Bizottsági vélemény kialakítása a HHSZ 140. § (4) bekezdése alapján)

Első napirendi pontunk az Európai Parlament és Tanács rendelete a szociális biztonsági rendszerek koordinálásáról szóló 883/2004/EK rendelet, valamint a 883/2004/EK rendelet végrehajtására vonatkozó eljárás megállapításáról szóló 987/2009/EK rendelet módosításáról szóló egyeztetési eljárás előterjesztés.

Az elnök felvezetője

Hogy megértsük, hogy mit tartalmaz ez a cím, engedjétek meg, hogy felvezessem a napirendet.

Ebben az országgyűlési ciklusban első alkalommal vesz részt a Népjléti bizottság európai uniós tervezettel kapcsolatos egyeztetési eljárásban. Ennek az az oka, hogy a bizottságunk feladatkörébe viszonylag kevés olyan téma tartozik, melyre kiterjed az uniós jog, hiszen itt alapvetően tagállami hatáskörben szabályozott kérdésekről van szó. A mai ülést tehát kivételes alkalomnak is tekinthetjük, amikor lehetőségünk van érdemben hozzászólni az uniós jogalkotási folyamatokhoz.

Valójában mi is az egyeztetési eljárás lényege. Az eljárás célja, hogy az Európai ügyek bizottsága által kiválasztott európai uniós tervezet vonatkozásában a kormány az Országgyűlés bizottságaival együttműködésben alakítsa ki Brüsszelben - tehát az uniós intézményekben képviselt - magyar tárgyalási álláspontot, jelen esetben a szociális biztonsági rendszerekről szóló rendelettervezet kapcsán.

A Népjléti bizottság feladata a következőkben foglalható össze. A bizottság tagjai megismerhették a rendelettervezetet, miután ezt elküldtük, valamint a kormány tárgyalási álláspont javaslatát, azt is elküldtük, a mai ülésünkön meghallgatjuk a kormány képviselőjét a tárgyalások aktuális helyzetéről; feltehetjük ugye, a kérdéseinket, majd ezután kialakítjuk a tervezetről a bizottságunk

álláspontját, melyet megküldünk az Európai ügyek bizottsága részére, amely már a Népjóléti bizottság álláspontjának ismeretében fogadja el állásfoglalását.

A bevezetőt követően a napirendi pont tárgyalását megnyitom, és a kormány képviselőjében pedig engedjék meg, hogy köszöntsem először dr. Kovács Réka főosztályvezető-helyettest, aki az Emberi Erőforrások Minisztériumából érkezett, illetve dr. Mészáros Árpád főosztályvezetőt, aki szintén az EMMI-ből érkezett.

Parancsoljanak, önöké a szó!

Dr. Mészáros Árpád hozzászólása

DR. MÉSZÁROS ÁRPÁD (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Tisztelt Elnök Asszony! Tisztelt Bizottság! Nagyon szépen köszönjük. Alapvetően nagyon időszerű ennek a dossziének az áttekintése, értékelése. Október 23-án kerül sorra egy olyan egészségügyi, szociális, foglalkoztatási, és fogyasztóvédelmi tanácsülés, amelyik napirendjére tűzte ennek a tervezetnek a tárgyalását. Pont a mai napon tart az állandó képviselők tanácsa egy olyan ülést, amelynek során próbál kompromisszumot elérni az adott tervezett tanácsülés elé kerülő dokumentumai tekintetében.

Alapvetően látható az, hogy egy rendkívül összetett és intenzív tárgyalási szakaszon már túl van a tanács szakmai testülete, és ezért az elnökség úgy ítélte meg, hogy politikai döntéshozatalra érett részben ennek a tervezetnek két területe. Alapvetően ez a két terület az egyenlő bánásmód korlátozása a gazdaságilag inaktív lakosság tekintetében, a másik pedig az alkalmazandó jogról szóló fejezet.

Alapvetően nagyon fontosnak tartjuk azt, hogy eddig politikai döntésre még nem került sor a tanácsülésen, október 23-án van először politikai szintű döntéshozatal. Tehát eddig a szakmai munka folyt a Tanácsban, ahol Magyarország szempontjából rendkívül fontosnak tartjuk, hogy napirenden lehetett tartani olyan fontos kérdéseket, amelyeket az elején nagyon kevés tagállam tudott megérteni, és ezekben sikerült támogatást szereznünk, legalábbis abban, hogy a tagállamok mélyebben elgondolkozzanak ezekről az összetett szabályozási javaslatokról, amiket a Bizottság beterjesztett.

A Bizottság ezt alapvetően technikai dossziéként terjesztette be, technikai apróbb pontosításokként tüntetve fel a jogszabály-módosítások indokát, a magyar kormány azonban a kezdetektől fogva úgy azonosította ezt a jogszabály-javaslatot, amely érdemi, az állampolgári jogokat is érintő dossziéként kell hogy tárgyalásra kerüljön. Alapvetően, ahogy az elnök asszony is utalt rá, itt nem arról van szó, hogy egy olyan uniós szabályozást vezetünk be, amelyik uniós jogként közvetlenül szabályozza az állampolgári jogokat és kötelezettségeket, hanem a nemzeti jogok összehangolására kerül sor a koordinációs szabályok alkalmazásával, ami természetesen érinti az állampolgári jogokat, de itt az Unió nem veszi át a nemzeti jogalkotási hatásköröket, nem is tudja átvenni.

A magyar tárgyalási álláspont lényege alapvetően az, hogy az érintett területeken, tehát a szabályozási területeken az eddig elért eredményeket mindenképpen őrizzük meg, semmilyenfajta olyan alapvető uniós szabadságjog vagy olyan uniós elv, amely a szabad mozgással összefüggésben a szociális biztonsági szabályokat és elemeket rögzíti, ne csorbuljon, ne kerüljön korlátozásra.

Jól láthatóan már a tervezet benyújtásakor számos ponton, több esetben is a nyugati országok érdekeinek megfelelően, alapvetően korlátozásokra próbált javaslatot tenni. A magyar álláspont fő szempontja és fő megközelítése az volt, hogy a már meglévő jogokat és lehetőségeket ne korlátozza ez a jogszabály-módosítás.

A dosszié viszonylag gyors tárgyalási ütemben halad előre. Az ész elnökség gyakorlatilag október 26-án az általam már korábban említett két fejezet tekintetében politikailag érettnek tekintette a dossziét arra, hogy döntéshozatalra kerüljön sor.

Decemberben is sor kerül majd egy Tanács-ülésre, akkor a családi ellátásokat és a hosszú távú ellátásokat kívánják majd napirendre tűzni. Jól láthatóan tehát nem a teljes dossziét egyben, egészében akarja a Tanáccsal elfogadtatni az elnökség, hanem a már részleteiben kitárgyalt fejezetek tekintetében próbál politikai megállapodásra jutni.

A kitárgyalt kérdéskörök tekintetében alapvetően a következőket szeretném hangsúlyozni. Az egyenlő bánásmód korlátozása a gazdaságilag inaktív lakosság tekintetében egy elég fontos kérdéskör volt a javaslat tekintetében. Magyarország az első pillanattól kezdve jelezte azt, hogy itt egy rendkívül óvatos és nagyon korrekt megoldás fogadható csak el, tekintettel arra, hogy itt alapvetően egyértelműen jogkorlátozást javasolt a tervezet, és mi alapvetően úgy ítéljük meg, hogy a meglévő bírósági egységgyakorlat alapján, ami alapján a Bizottság megfogalmazta a javaslatát, csakis a legszükségesebb mértékben és valóban csak arányos korlátozásra kerülhessen sor.

Az alkalmazandó jog a másik olyan terület, ahol a szabályozásra javaslatot tett a Bizottság. Itt alapvetően a kiküldetés mindenki számára ismert problémaköre kapcsán, mindenki számára a mindennapi életünkben ismert, a sajtóban és a médiában is alapvetően napirenden tartott kérdéskör tekintetében egy rendkívül érzékeny szabályozási javaslat került előterjesztésre. Azt látni kell, hogy az október 23-ai Tanács-ülésen az elnökség két dossziét együtt kíván tárgyalni, az előttünk lévő szociális biztonsági koordinációs rendelet módosítását, illetőleg az úgynevezett kiküldetési irányelvet, amelyik eléggé megosztja jelenleg az Európai Unió keleti és nyugati felét. Alapvetően szeretnék egy olyanfajta megoldást elérni, hogy a két dosszié tekintetében egyszerre, egy időben születhessen meg a politikai megállapodás.

Itt alapvetően a korlátozásra vonatkozó javaslatok azok, amiket megfogalmazott a Bizottság, ez a felváltó kiküldetés korlátozása lenne, illetőleg a kiküldő államok számára szigorú feltételeket, jelentősebb adminisztratív terheket állapítana meg a tervezet szerint a Bizottság, illetve a rendelet, amelyik egyértelműen abba az irányba hatna, hogy a kiküldetések nehezebbé válnának. Magyarország itt is egyértelművé tette az első pillanatoktól kezdve, hogy a kiküldetés jogintézményét csak indokolt és arányos korlátozásoknak lehet alávetni, és valóban csak olyan intézkedésekre kerülhet sor a jogszabály-módosítások során, amelyek alapvetően a visszaélések kiszűrését, megakadályozását arányosan tudják biztosítani. Ez nem egy általános, a kiküldetés intézménye elleni fellépés kell hogy legyen. Ez a jogszabály-módosítás csak arra irányulhat, hogy a visszaéléseket megszüntessük és ne magát az egész intézményt lehetetlenítsük el.

A tervezet tekintetében most gyakorlatilag folyamatban vannak tárgyalások és az októberi Tanács-ülés még nem tárgyalja a tartós ápolási ellátások kérdéskörét és a családi ellátások kérdéskörét. Jelenleg szakértők vitatják meg. Magyarország részéről itt is egyértelművé tesszük azt az álláspontot, hogy a családi ellátások tekintetében számunkra fontos, hogy olyan szabályozás kerüljön kialakításra, amelyik arányos intézkedéseket vezet be, és hogy egyes családtagok ne eshessenek el ellátásoktól, amelyek jelenleg is megilletik őket. Ez egy nagyon fontos szempont.

Általánosságban azért azt kell mondjam, hogy ez eléggé komoly és összetett olyan probléma, amelyik minden tagállam számára nehéz belső vitákat jelent, hogy igazából mik azok a családi ellátások, amik tekintetében egyáltalán új szabály bevezetésére sor kerülhet. A vita alapvetően ott fogható meg jól ebben, hogy csak és kizárólag a jövedelempótló családi ellátások tekintetében lehetne az új szabályok bevezetésére sort keríteni, vagy ennél szélesebb körben, a nemcsak tételesen a jövedelemkiesést pótló ellátásokat, azaz tehát az állampolgári jogon járó egyéb

ellátásokat, amik tartózkodási alapúak vagy ott lakási alapúak - arra való tekintettel adják őket, hogy a gyermek megszületett és gyermeket nevel egy család -, ezeket az ellátásokat is az új szabályozás alá lehetne vonni.

Ez a viták legkomolyabb kérdése. Magyarország továbbra is azt az álláspontot képviseli, hogy itt azt mindenképpen szeretnénk elérni, ahogy említettem, hogy a családtagok ne eshessenek el ellátásoktól a jogszabály módosítások eredményeképpen.

A tartós ápolási ellátások tekintetében egy eléggé új szabályozási területről beszélhetünk. Itt alapvetően gyakorlatilag a fő kiindulópont az az, hogy nagyon sok esetben hosszú távú ellátásra van szüksége az idősödő társadalmakban egyre több biztosítottnak, aki ugye, egy egész életutat, karriert követően időskorában olyan ellátásokra szorul, amelyeknek a biztosítása nem kórházi vagy kifejezetten egészségügyi intézményi ellátásokat jelent. Ennél szélesebb körű ellátási formák jelennek meg a tagállamokban, egyre több esetben biztosítanak olyan ellátásokat tagállamok, amelyek ugye, a mindennapi életben való segítségét célozzák meg az időseknek, illetőleg értelemszerűen azért a tartós ápolási ellátások nem csak az idősekre vonatkozhatnak, ez olyan családokat is érinthet, ahol olyan gyermekek vannak, akiknek az ápolására jelentős időt fordítanak a szülők.

Ezeknek az ellátásoknak a koordinációjára javasolt a bizottság egy önálló fejezetben történő szabályozást. Itt azért a tagállamok továbbra is azt érzékelik, hogy - mivel ez egy rendkívül új terület és rendkívül összetett a probléma - ezért itt óvatosan lenne célszerű haladni; továbbra is az egészségügyi ellátásokra vonatkozó fejezet előírásainak megfelelően kívánnák koordinálni az ilyen ellátásokat az országok között. Alapvetően azért itt a bizottság esetében megint úgy tűnt, hogy egy erőteljes javaslat kerül megfogalmazásra, ahol a tagállamok azért szeretnék ezt egy picit óvatosabban kezelni.

Nagyon fontos fejezete lesz majd a tervezetnek a munkanélküli ellátásokra vonatkozó szabályozás módosulása, de ebben érdemi vitára még nem került sor, a tanács érdemben ezzel még nem foglalkozott, ez előreláthatólag a bolgár elnökség alatt kerül napirendre. Tehát jól láthatóan - és összefoglalva az általam eddig elmondottakat - négy olyan fejezet van, amelyik tekintetében jelentős előrehaladásról tudunk beszélni. Ezek tekintetében összességében azt tudom mondani, hogy a magyar kormány a kezdeti kicsit magányos álláspontjához képest sikerült elérni azt, hogy több tagállam érdeklődését, gondolkodását sikerült stimulálni a javaslatainkkal, illetőleg álláspontunkkal. És így általánosságban azt lehet mondani, hogy mind az alkalmazandó jog, mind az egyenlő bánásmódra vonatkozó szabályok tekintetében sikerült olyan csoportokat kialakítani a tanácson belül, amelyik azért ezeknek a bizottsági javaslatoknak a legnehezebb és számunkra legkevésbé elfogadható pontjait együttesen vonta vizsgálat alá, és próbált ennél egy jobb kompromisszumos megoldást találni.

Tehát összességében azért a V4 országokkal való együttműködésünk, illetőleg a déli országokkal való együttműködésünk abba az irányba mutat, hogy a bizottsági javaslatok azért nem egy olyan, a teljes, az EU összes tagállamát érintő pozitív hatást gyakoroltak volna, ugye, erre mi a kezdetekben is felhívtuk a figyelmet. Ezt a tagállamok egy jó része számára sikerült elfogadhatóan bemutatnunk, és így olyan szövetségeket kötnünk, amellyel azért egy olyan kompromisszumos irányba haladunk mind az alkalmazandó jog, mind az egyenlő bánásmód tekintetében, amelyik azért Magyarország számára az elfogadható megoldásokat jelenti.

Ennél konkrétabbat sajnos azért nem tudok most mondani, mert ugye, a tanácsülésen fog kiderülni az, hogy végül is az elnökségi javaslat, amelyik egyébként most a magyar szempontoknak azért összességében úgy tűnik, hogy megfelel, tehát a

magyar elvárásoknak megfelel, ez kap-e kellő támogatást valamennyi tagállam vagy a kellő számú tagállam részéről ahhoz, hogy politikai megállapodásként az alkalmazandó jog és az egyenlő bánásmód fejezetek tekintetében egy szabályozás elfogadását eredményezze. Köszönöm szépen.

Kérdések, vélemények

ELNÖK: Köszönjük szépen a kimerítő tájékoztatást. Most a bizottság tagjai következnek a kérdésekkel, illetve a véleménnyel. Szerintem rengeteg kérdésünk van.

Nekem például az nem volt egyértelmű, hogy a V4-ek egyetértenek ebben a kérdésben, amit ugye, Magyarország vetett fel, hogy ez nem egy technikai jellegű módosítás, hanem igenis érdemi tartalma van.

És van egy olyan kérdésem még, hogy október 23-án a tanács ülésén - jól mondom -, tehát október 23. és tanács; ott milyen többség kell ahhoz, hogy a mi álláspontunk politikailag érvényesülni tudjon?

Átadom a szót képviselőtársaimnak a kérdések feltételére. *(Jelzésre:)*

Molnár Ágnes képviselőtársam.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm szépen, elnök asszony. Tisztelt Főosztályvezető Úr! Az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos kérdések egy kardinális fejezetet tesznek ki ebben a jogi csomagban. Azt szeretném kérdezni, egy kicsit mélyebben, részletesebben elemezze, hogy Magyarország számára ezek a javaslatok támogathatóak, nem támogathatóak, és miben küzdünk azért, hogy Magyarország érdekeit meg tudjuk védeni. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönjük szépen. *(Jelzésre:)* Anger Balázs képviselő úr.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Köszönöm a szót, elnök asszony. Ander.

ELNÖK: Ne haragudj.

ANDER BALÁZS (Jobbik): Semmi probléma. Tisztelt Főosztályvezető Úr! Nos, az egész javaslatcsomaggal kapcsolatosan azért lenne néhány észrevételem. A Jobbik teljesen természetesen tudja támogatni a kormányt abban, hogy a gyermekneveléshez kapcsolódó ellátások kapcsán azok az indexálási ötletek, amelyek egyébként elképesztő nyugati, vagy magállamok részéről tanúsított hozzáállásról tesznek tanulságot, az, mondjuk úgy, hogy visszaverést nyerjen. Hiszen tudjuk, hogy az elmúlt hét esztendőben 78 ezer magyar gyermek született külföldön.

Lenne egy olyan kérdésem, hogy van-e azzal kapcsolatosan pontos számunk, hogy mondjuk Magyarországon most mennyien részesednek családi pótlékban - Németországból, Ausztriából, innét-onnét összesítve -, ugye, a lényege a kérdésnek ez lenne. A magállamok, amelyek sok esetben szeretnek úgy tekinteni az itteni államokra, kelet-közép-európai államokra, mint valamiféle kiszípolozandó gyarmati területre, amelynek a munkaerőforrása, és a nemzeti erőforrásainknak a levedásása, és kiaknázása az számukra nagyon-nagyon megéri, viszont amikor ezekkel kapcsolatosan mindig kiadások is felmerülnének, azt szeretnék megspórolni. Nyilván az ő álláspontjuk valamilyen szinten érthető, viszont itt nagyon komoly magyar nemzeti értékek, érdekek is vannak, ezeket mindenképpen meg kell védeni, nem tudjuk elfogadni egyébként még az indexálás ötletének felvetését sem. Nagyon helyes dolog, hogy itt akkor most nem szerepel, de veszély formájában egyfajta hipotetikus, és nagyon negatív jövőképet felvázolva, azonban ott van a háttérben ennek a lehetősége is.

Az egyenlő bánásmóddal kapcsolatos kérdés szintén egy veszélyes precedenst teremthet. Nyilvánvaló módon itt olyan kiskapuk nyílhatnak meg, amelyek mondjuk akkor Magyarország vagy a teljes közép-európai régió számára veszélyes elemeket tartalmazhatnak. De azt azért önkritikusan tegyük hozzá - és akkor még a Nemzeti összetartozás bizottságából hoznék ide emlékeket -, előfordult olyan, amikor bizonyos honfitársaink itt faji alapú üldöztetésre hivatkozva mentek ki éppen Kanadába. Jó, nem uniós ország, de ott rontották az országnak a renoméját. Azt hiszem, ha ezekre az esetekre gondolunk, akkor nyilvánvaló módon valahogyan meg kell gátolni azt, hogy Magyarországról is olyan rétegek lépjenek el, mondjuk Németországot, amelyek az országnak az imázsát rontanák - tehát ezzel egyet tudunk érteni.

A következő kérdések kapcsán, mondjuk a felváltó kiküldetés vagy éppen a határ menti munkavállalóknak a kérdése, fogós és nagyon-nagyon komplex kérdés, nyilvánvaló módon itt a munkavállalói érdekvédelem szerepel egyfelől nagyon hangsúlyosan, másfelől pedig - ahogy az anyag is tartalmazza, amit egyébként nagyon szépen köszönök, hogy így összeállítottak - bizony kimondja, hogy a versenyképességünket adott esetben jelentősen tudná csorbítani az efféle elképzelés. Itt azt hiszem, hogy egy olyan egyensúlyt kell majd megtalálni, ami valóban nehéz feladat lesz.

A Jobbik részéről egyértelműen a nemzeti érdekek szolgálata lesz az elkövetkezendőkben is az elsődleges. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Megadom a szót Kovács József alelnök úrnak. Előtte engedj meg egy megjegyzést: a kiküldetési irányelvről beszélgethetünk, de tudnotok kell, hogy nem a mi bizottságunk hatáskörébe tartozik, mert munkajogi, de természetesen lehet erről is beszélgetni. Alelnök úr, tiéd a szó!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. Tisztelt Főosztályvezető-helyettes Asszony, Főosztályvezető Úr! Azt szeretném megkérdezni a rendelet kapcsán, hogy várható-e előzetesen ebben a rendeletben az, hogy a családi ellátások indexálása megjelenjen. Ez egy olyan jogintézmény, amelyet tudomásom szerint több nyugati állam kormánya is különösen szorgalmazott a saját rendeletében. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Van-e még hozzászólás. *(Senki sem jelentkezik.)*

Engedjétek meg, hogy annyit tegyek én is hozzá, hogy politikusként én is azt tartom felháborítónak, ha egy olyan Európai Unió, amelyik feltételezem, hogy komolyan veszi az alapelveit, azt az egyik alapelvet, hogy egyenlő bánásmód és megkülönböztetés tilalma, szándékozik súlyosan megsérteni.

Hivatalosan lehet tudni, a szándék az, amit jobbikos képviselőtársam is elmondott, hogy a közép- és kelet-európai országokból nagyon szívesen veszik azokat a munkavállalókat, akik jól szakképzettek, tisztességesen elvégzik a munkájukat, nekik örülnek, hívják őket, állást biztosítanak nekik. Ezek a munkavállalók, akik Közép- és Kelet-Európából érkeznek Nyugat-Európa bizonyos gazdagabb, egyelőre még gazdagabb országaiba, tisztességesen befizetik az adókat és járulékokat, ugyanúgy, ahogy az adott ország állampolgárai, munkavállalói is befizetik ott az adókat és járulékokat.

Ezek után ezek a nyugat-európai, egyelőre még gazdagabb országok azt mondják, próbálnak trükköket kitalálni, hogy a munkavállaló maradjon ott, fizesse be az adót és járulékot, de megpróbálják a családtámogatási és szociális rendszereken keresztül a költségeiket, a kiadásukat csökkenteni, vagyis megsértik az egyenlő bánásmód és megkülönböztetés tilalmát, és nem szeretnék odaadni ezeket a

családtámogatási és szociális juttatásokat, amelyek járnak ezeknek a családoknak. Számomra egyébként ez a legélesebb és a legfelháborítóbb ebben a szándékban.

A magyar kormány tagjainak és a köztisztviselőknek pedig gratulálni tudok, és köszönjük szépen, hogy kiszúrták, hogy ez nem egy technikai jellegű módosítás, és nagyon intenzíven és szakértelemmel nekiálltak ezen téma boncolgatásának. Egyébként a bizottság szakértőjének, szakértőinek is szeretném megköszönni. Én tudom, hogy nagyon sokat dolgoztak ezzel a témával, hiszen a felvezetésben elmondtam azt is, hogy a mi bizottságunk, a mi csapatunk még nemigen foglalkozott ilyen típusú uniós ügyekkel, tehát nekünk is tanulnunk kell ezeket és bele kell jönnünk. A most elhangzott reakciókból és kérdésekből számomra az derül ki, hogy konszenzus van és jó úton haladunk. Akkor megadnám a szót a kormány képviselőjének.

Dr. Mészáros Árpád válasza

DR. MÉSZÁROS ÁRPÁD (Emberi Erőforrások Minisztériuma): Nagyon szépen köszönöm, elnök asszony. Először a nagyon konkrét kérdések tekintetében arra mindenképpen válaszolnék, hogy a V4-ek szintén valóban úgy ítélik meg, hogy ez nem egy technikai módosítási csomag, sőt nagyon sok egyéb országot is sikerült meggyőzni arról, hogy ezt a javaslatot minden egyes fejezete tekintetében nagyon alaposan kell górcső alá venni, amit a Bizottság betervezett. És ahogy említettem, a déli országok közül Spanyolország, Portugália példának okáért szintén úgy ítéli meg, hogy azért ez a jogalkotási csomag egy nagyon komoly olyan dosszié, amely az elkövetkező időkben jelentős mértékben meghatározhatja azokat a töréspontokat, törésvonalakat, amik kezdenek kialakulni kelet és nyugat, illetőleg azért az ő szempontjukból észak és dél között.

Október 23-án ahhoz, hogy a két dosszié fejezet elfogadásra kerüljön, minősített többségre van szükség a tagállamok részéről, de ahhoz, hogy ne kerüljön elfogadásra egy számunkra elfogadhatatlan szabály, ennek a minősített többségnek a megakadályozására kell Magyarországnak a hangsúlyt helyezni, ha esetleg olyan javaslat kerülne még a Tanács-ülés elé, ami elfogadhatatlannak tűnik. Jelenleg egyébként úgy tűnik számára, hogy az észt elnökség, amely azért annak ellenére, hogy ellátja az elnökségi feladatokat, szintén pontosan látta a buktatókat és a problémákat a bizottsági javaslatokban, egy olyan elnökségi javaslatot készített elő, amelyik azért Magyarország számára összességében elfogadhatónak tűnik az alkalmazandó jog és az egyenlő bánásmód korlátozása tekintetében.

Azt is elmondom, hogy miért. Az egyenlő bánásmód korlátozása tekintetében egyértelműen egy szélesebb kontextusú, a bírósági esetjogot alapvetően egy általánosabb jelleggel szabályozó kodifikációra tett javaslatot a Bizottság jelenleg a saját javaslatában, ehhez képest az elnökség most azt a javaslatot viszi be a Tanács-ülésre, hogy ez az átfogó kodifikáció egyáltalán ne jelenjen meg a tervezetben, hanem egy preambulumbekzdésben kerüljön utalás arra, hogy ezt a konkrét bírósági ügyet, amelyik az egyenlő bánásmód kapcsán szabályozásra, kodifikációra készítette a Bizottságot, mindenkinek figyelembe kell venni.

Magyarország részéről ez a kompromisszum elfogadható. Számunkra a legkevésbé elfogadható a 4. cikk (2) bekezdése, amelyik tulajdonképpen egy nagyon rossz ízű, és ahogy a képviselő úr is említette, egy nagyon rossz utat elindító lehetőséget jelentett volna, hogy máshol is alkalmazzák majd ezeket a korlátozásokat a jövőben. Ez úgy tűnik, hogy kikerül a tervezetből az elnökség javaslata alapján, és ez Magyarország számára is támogatható lesz így.

Összességében tehát jelenleg az egyenlő bánásmód tekintetében mi úgy látjuk, hogy a folyamatok most jó irányba haladnak. Azért is vagyunk készek

kompromisszumokat keresve a kormány részéről együttműködni abban, hogy egy olyan érdemi megoldás kerüljön elfogadásra október 23-án, amelyik nem teremt egy rossz precedenst és rossz lehetőséget a jövőre nézve arra, hogy további korlátozások felé mozduljanak majd el a nyugati tagállamok vagy a Bizottság a későbbi szabályozási javaslatok megfogalmazása során.

Az indexálással kapcsolatosan az alelnök úr kérdésére válaszolva, elsődlegesen is utalva a képviselő úr kérdésére, megjegyzéseire is. Jelenleg úgy tűnik, hogy sikerült elfogadtatni a tagállamok többségével azt, hogy nem lehetséges ennek a jogszabálynak a módosítása során, hogy az indexálás bevezetésre kerüljön. A Bizottsággal is konzultáltunk ebben, és ők is határozottan ezt a jogi álláspontot képviselik. A Tanács jogi szolgálata szintén ezt az álláspontot képviseli, és szerencsére a tagállamok többségével is sikerült elfogadtatni. Van és volt is igény, természetesen továbbra is Ausztria, Németország és még néhány exportáló tagállam részéről, hogy valamilyen formában az indexálásra kerüljön sor a tervezetben, valamilyenfajta kodifikációs megoldással az indexálás lehetőségét szerették volna látni a tervezetben, de egyértelműnek tűnik most az, hogy erre nem fog sor kerülni. A tervezetek előkészítése során az elnökség erre nem jutott, tehát ilyenfajta elnökségi javaslatra nem számíthatunk. Tehát lényegében mi azt látjuk, hogy amikor decemberben ez a kérdéskör és ez a fejezet napirendre kerülhet a Tanács-ülés előtt, a jelenlegi állás szerint az indexálást nem fogja tartalmazni.

Tehát teljesen egyetértve az önök által elmondottakkal, nagyon fontos, hogy ezt továbbra is nagyon határozottan képviseljük, és továbbra is fontos feladatunknak tekintjük, hogy az ebben meglévő tagállami többséget egyben tartsuk, és továbbra is visszaverjük minden olyanfajta szabályozási javaslat bevezetését ebben a tervezetben, amelyik az indexálás irányába mutatna.

Én alapvetően azt gondolom, hogy az a tervezet, amit a bizottság benyújtott, jelentős mértékben javult és várhatóan jelentős mértékben javulni is tud az elkövetkezendő időben; különösen a családi ellátások, az alkalmazandó jog, illetőleg az egyenlő bánásmód tekintetében igaz ez.

Amit még szeretnék elmondani. Pontos számmal arra vonatkozóan most nem rendelkezünk, hogy Németországból és Ausztriából, illetőleg azokból az országokból, ahol alapvetően jelentős számú munkavállaló van, és a családtagok itthon élnek Magyarországon és a gyermekek itthon kerülnek nevelésre, pontosan hány főnek utalnak összeget; ezres nagyságrendről tudunk beszámolni, tehát sok embert, sok családot jelent, pontos számot most jelenleg nem tudok mondani ebben a tekintetben.

Viszont teljesen egyetértünk azzal a megállapítással, amit képviselő úr tett, hogy az elfogadhatatlan, hogy ezeknek a családoknak a megélhetését biztosító ellátásokat csak azért, mert a gyermekek nem kint tartózkodnak, hanem Magyarországon kerülnek nevelésre, ezért a másik országból csökkentsék, ebben Magyarország és a magyar kormány nagyon határozottan kíván fellépni a jövőben is. És mi úgy ítéljük meg, hogy azért itt van egy olyan kör, aki – nem csak Magyarországot ideértve, hanem több más országot is – érdekelt abban, hogy ilyenfajta szabályozást ne kelljen elfogadni ebben a jogszabály módosítási csomagban. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Nagyon szépen köszönjük a válaszokat. Kérdésem a bizottság tagjaihoz, hogy a kiküldésre került bizottsági véleményhez van-e valakinek kiegészítése, módosító javaslata, észrevétele. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor szavazás következik.

Határozathozatal

Kérdezem, hogy ki az, aki elfogadja az Európai ügyek bizottsága számára megküldendő bizottsági véleményt. Ki az, aki elfogadja? *(Szavazás.)* Van-e olyan, aki nem támogatja, nem fogadja el? *(Nincs jelzés.)* Ilyen nincs. Van-e olyan, aki tartózkodott? *(Nincs jelzés.)* Nincs. Akkor megállapítom, hogy a Népjóléti bizottság egyhangúan elfogadta a bizottsági véleményt.

A napirendi pont tárgyalását lezárom. A kormány képviselőinek nagyon szépen köszönöm, hogy elfáradtak és dolgoztak velünk. Köszönjük szépen.

Döntés képviselői önálló indítvány tárgysorozatba vételéről:

a) A Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló T/5721. számú törvényjavaslat

A második napirendi pontunk a 2. b) a polgári törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény módosításáról szóló törvényjavaslat. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és az előterjesztőnek, Vágó Sebestyén képviselő úrnak megadom a szót. Parancsolj!

Vágó Sebestyén hozzászólása

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen a szót, elnök asszony. A Staudt Gábor képviselőtársammal benyújtott javaslatunk az életből merített tapasztalatok alapján készült el. Nevelőszülők fordultak hozzánk azzal a problémával, amivel egyébként a módosítás is foglalkozik. Ez pedig arról szól, ha egy nevelőszülőben felmerül az az igény, illetve az az ötlet, hogy ne csak nevelőszülőként hivatalos formában, hanem a család teljes jogú tagjaként örökbefogadással nevelje tovább a gyermeket, aki a gondjaira van bízva, akkor számára is, ugyanúgy, mint a rokonoknál vagy a házasársaknál, ne kelljen figyelembe venni az életkori különbséget az örökbefogadandó és az örökbefogadó szülő között.

Úgy gondolom, hogy ez egy méltányolandó kérés az érintett nevelőszülőktől, mert hogyha belegondolunk abba, hogyha egy olyan jellegű érzelmi kötelék alakult ki a nevelésére bízott nevelt gyermek között és között, hogy ezt tulajdonképpen teljes családdá akarja tenni, és örökbe szeretné fogadni a gyereket, akkor ennek nem szabad gátat szabni az életkori különbségek miatt, ugyanúgy, ahogy a rokoni kapcsolatnál is van erre lehetőség. Ugyanis csúnyán fogalmazva, egy kicsit ilyen túl racionálisan fog hangozni, de tulajdonképpen ezzel anyagi hátrányba sodorja magát az a nevelőszülő, aki azt a formát kívánja választani, ugyanis ezek után már a nevelt gyermek után nem fogja kapni azokat a juttatásokat, de ő mégis inkább azt szeretné, hogy ebben a formában legyen továbbiakban tagja tulajdonképpen a családjának az a gyermek.

Még egyszer mondom, hogy ez szerintem méltányolandó kérdés, és bár elképzelhető, hogy szakmai szempontból még vitatkozni is lehet azzal, hogy kialakulhat-e esetleg ilyen érzelmi kapcsolat egy rábízott nevelt gyermek és a nevelőszülő között, de nagyon jól tudjuk, hogy az érzelmek, illetve isten útjai kifürkészhetetlenek. Ha kialakul egy ilyen kapocs, ami már nem hivatalos kapocsként, hanem inkább anya-gyermek vagy apa-gyermek kapcsolatként definiálható, akkor ennek egy jogszabály ne álljon az útjába, és igenis hivatalosan is lehessen az egy anya-gyermek vagy apa-gyermek kapcsolat. Köszönöm szépen.

Hozzászólás

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kérdezem a bizottság tagjait, hogy kíván-e valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Akkor annyit szeretnék hozzáfűzni a napirend tárgyalásához, ugye, most arról kellene döntenie, hogy tárgysorozatba vesszük-e, vagy sem. Az a kérdés, amit képviselőtársam felvetett, az elég régóta szakmai viták tárgya. Jelen pillanatban is a szakma, talán nem az a legjobb kifejezés, hogy vitatkozik rajta, de foglalkozik vele és értékeli a helyzetet. A jelen szabályozás - segíts ki, ha rosszul mondom - az az, hogy nevelőszülők esetében az örökbe fogadni kívánt gyermek és az örökbefogadók között maximum 45 év lehet. *(Vágó Sebestyén: Igen.)* És ugye, a viták, a szakmai munkák azon folynak, hogy ezt a 45 évet szabad-e, érdemes-e, lehet-e eltörölni vagy kitolni egy hosszabb időtartamra.

Én a tárgysorozatba vételt nem javaslom, mert én még hagynám a hozzáértőket, a rendszerben dolgozókat, azokat, akik ezekkel a kérdésekkel szembesülnek, foglalkozni, érvelni, vitatkozni, esetleg még a háttéranyagokat megnézni, és én ezért nem bízom még egyelőre a politikusokra ennek a témának az eldöntését.

Van-e még valaki, aki szeretne hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nincs, akkor visszaadom az előterjesztőnek a szót. Parancsolj!

Vágó Sebestyén reflexiója

VÁGÓ SEBESTYÉN (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Éppen ezért, mert tudom, hogy folyamatban is vannak viták a kérdésben, ami néha egyébként elül, néha kicsit hevesebbé válik - nem kívánok nagyon szakmai érveket felhozni, pro és kontra is lehetne egyébként -, de az egyik legfontosabb érvem az egyébként a 45 évvel kapcsolatban, hogy az életkor is kitolódott már. A várható életkor is kitolódott mind a férfiaknál, mind a nőknél, tehát ez is megalapozhatná azt, hogy ez változtatásra kerüljön.

Én mégis javaslok azt, hogy tárgysorozatba vegyük, mert egy parlamenti vitának is lehet az a vége, hogy a parlament nem fogadja el ezt a törvényjavaslatot. De lehet, hogy így az Országgyűlés egy olyan katalizátor szerepet tudna betölteni, ami tulajdonképpen rákényszerítené a szakma és a tudomány résztvevőit, hogy végre pontot tegyenek ennek a vitának a végére, és végre mondjanak át vagy bét. Legyen egy konszenzus, hogy mi lenne a megfelelő döntés ebben a kérdésben, vagy mi lenne a megfelelő álláspont ebben a kérdésben, tehát én a továbbiakban is azt javaslok, hogy vegyük tárgysorozatba a javaslatot. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik.

Ki az, aki a T/15721-es számú törvényjavaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 7 nem. A bizottság tehát nem támogatja a tárgysorozatba vételt. Ezzel a napirendi pont tárgyalását lezárom.

c) A családi pótlék emelése, valamint az iskolakezdéshez nyújtott egy havi külön juttatás bevezetése érdekében szükséges törvénymódosításról szóló T/17159. számú törvényjavaslat (Bangóné Borbély Ildikó és Dr. Tóth Bertalan (MSZP) képviselők önálló indítványa)

Akkor most a 2. c) napirendi pont következik. A családi pótlék emelése, valamint az iskolakezdéshez nyújtott egy havi külön juttatás bevezetése érdekében

szükséges törvénymódosításról szóló törvényjavaslat következik. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről.

A napirendi pont tárgyalását megnyitom, és akkor előterjesztőként megadom a szót Bangóné Borbély Ildikó képviselő asszonynak.

Parancsolj!

Bangóné Borbély Ildikó hozzászólása

BANGÓNÉ BORBÉLY ILDIKÓ (MSZP) előterjesztő: Köszönöm szépen, elnök asszony. Én szeretném kérni, hogy vegyünk le napirendről, sajnos nem tudtam ideérni az elejére az ülésnek. Ma reggel derült ki, hogy két képviselőtársam közül egyikőjük sem tud részt venni az ülésen, és akkor, ha lehetne, napoljuk már el két hét múlva. Jó? Köszönöm.

ELNÖK: Természetesen erről kell szavazni a bizottságnak, merthogy elfogadott napirendről van szó.

Határozathozatal

Ki az, aki támogatja azt, hogy ezt a napirendi pontot vegyünk le most tárgyalásról és halasszuk el? *(Szavazás.)* Egyhangú a szavazás, tehát akkor ezt a napirendi pontot levesszük és elnapoljuk. Köszönjük szépen a megjelenést.

d) Az egészségügy megmentéséről szóló H/16336. számú határozati javaslat (Szabó Timea (független) képviselő önálló indítványa)

Következik a 2/d) napirendi pont, amely az egészségügy megmentéséről szóló határozati javaslatról szól. Döntenünk kell a tárgysorozatba vételről. A napirendi pont tárgyalását megnyitom és előterjesztőként Szabó Timea képviselő asszonynak adom meg a szót. Parancsolj!

Szabó Timea hozzászólása

SZABÓ TIMEA (független) előterjesztő: Köszönöm a szót, elnök asszony. Azért előljáróban hadd jegyezzem meg, hogy én kértem írásban és szóban is azt, hogy vegyék előre ezt a napirendi pontot, mert egyéb halaszthatatlan feladataim vannak. Azt, hogy ez semmilyen módon nem lett még csak figyelembe se véve, eléggé szokatlannak tartom. Ráadásul minden más bizottságban először a bizottsági tagok javaslatait tárgyalják és a végére maradnak a nem bizottsági tagok, de megértettem, hogy erről még gondolkodni se lehet, ha egy bizottsági tag kéri a cserét.

Rátérve a lényegre, egészségügy. Ezt a témát több más képviselőtársammal együtt nem fogjuk hagyni elsikkadni, nem fogjuk hagyni, hogy teljesen felesleges egyéb gyűlöletkeltő, nem létező riogatásokkal legyen tele a magyar közbeszéd, ahelyett hogy arról beszéljünk, ami a valódi probléma, azaz az egészségügy.

Azt látjuk, egyre több jel mutat arra, hogy a Fidesz az egészségügy privatizációjára készül 2018 után. Ezt mutatja a források folyamatos apadása; hogy a kormány nem hajlandó érdemben javítani az egészségügyi dolgozók munkakörülményein; hogy nincsen normális béremelés, még mindig alamizsnák vannak a kórházi dolgozóknak, az orvosoknak is; ezt mutatják az egyre növekvő kórházi fertőzések. Ezt mutatja, hogy a mentősök sem kapják meg az általuk követelt béremeléseket, a védőnői szolgálatokban is teljes a káosz. Ma jött ki egy olyan sajtóhír, amit megerősített Varga Andrea. Az Autonóm Szakszervezet vezetőjének nyilatkozata szerint teljes káosz van a védőnők informatikai rendszerében, ráadásul olyan szinten felemelték a kötelező ellenőrzést az egy év alatti gyerekeknél, ami

egyébként nagyon helyes, de amit a védőnők már nem bírnak el. Viszont semmilyen egyéb megbecsülésben nincsen sajnós részük.

A kórházak adósságállománya folyamatosan újratermelődik, növekszik, nincsenek normális eszközök a kórházakban. Azt látjuk, hogy teljes a káosz. Emellett viszont az figyelhető meg, hogy egyre több kormányközeli barát, ismerős jelenik meg a magán-egészségügyben. A Miniszterelnökséget vezető Lázár János főtanácsadója is ott van a magán-egészségügyben. Csányi Sándor OTP-vezér is beszállt és többségi tulajdonosa lett a Budai Egészségközpontnak.

Azt látjuk, hogy a magán-egészségügyi pénztárak bevételei is meredeken emelkednek. Azt látjuk, hogy a Fidesz és a kormány arra játszik, hogy minél több ember már most vegye igénybe a magán-egészségügyi ellátást. Emellett hagyják lerohadni a közellátást, és arra számítanak, hogy majd az ő szavazóik úgyis meg tudják ezt fizetni. Csak az a rossz hír, hogy amíg mondjuk egy fogorvost vagy egy bőrgyógyászt vagy alkalmanként mondjuk egy belgyógyászt ki tudnak fizetni az emberek, onnantól kezdve, hogy egy krónikus betegség alakul ki bárkinél, ne adj isten daganatos betegség, azt nem fogják tudni kezelni semmilyen magán-egészségügyi intézményben. Tehát erre játszani egy kormánynak elképesztően aljas és igazságtalan dolog. Nem lehet hagyni azt, hogy ilyen szinten kivonják a forrásokat az egészségügyből és ilyen szinten arra játszanak, hogy a magánegészségügy vegye át tulajdonképpen az állami egészségügy szerepét.

Ebben az országgyűlési határozati javaslatban számos olyan pontot felvetettünk, nem először, amik az egészségügy azonnali rendbe tételére vonatkoznak. Olyan lépésekre szólítanánk fel a kormányt, hogy hogyan kell az egészségügyet rendbe tenni. Nem ezekkel az 5-10 százalékos béremelésekkel, nem porhintéssel, hanem itt valódi forrásbevonásra van szükség; az évi 400 milliárd forintot pluszban be kell tenni az egészségügybe; a béremeléseket véghez kell vinni; az eszközbeszerzéseket meg kell csinálni; a budapesti kórházakat rendbe kell szedni. Nem teljesen felesleges superkórházat kell építeni csilliárdokért, hanem a már meglévő fejlesztéseket kell továbbvinni azért, hogy a magyar emberek biztonságban érezhessék magukat végre az egészségügyben. Köszönöm.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Kíván-e valaki a bizottság tagjai közül hozzászólni? *(Jelzésre:)* Molnár Ágnes!

Kérdések, vélemények

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Köszönöm a szót, elnök asszony. Többedszerre hallom már képviselőtársamnak a valóság állapotát kevésbé visszatükröző álláspontját, amit országgyűlési határozati formában próbál elfogadtatni. Sajnálom, hogy ezt ilyen érzelmi alapon közelíti meg, és sajnálom azt is, hogy azokat az intézkedéseket, amiket 2010 óta a kormány tett, semmibe se veszi és csúfot ver bele. Az egészségügyben dolgozók szempontjából pedig egyáltalán nem tudja ezeket tárgyilagosan értelmezni, megérteni, elfogadni.

Én nagyon jól emlékszem arra az időre, amikor 2010-ben a kormányváltást követően elkezdtek az egészségügy rendbetételét. Akkor volt igazán szó a megmentésről. Tehát akkor kezdődött az egészségügy megmentése és az itt ülő szakmai emberek közül szerintem mindenki maximálisan támogat engem ebben a véleményben.

Óriási forráskivonás az a 600 milliárdos, ami 2010-ben fogadott bennünket, ezt a rendszert a velejéig egy nehezen működő rendszerré tette és elkeseredett humánerőforrás-állománnyal működött a rendszer.

Arra is emlékszem, hogy egy kórházbezárási sorozaton voltunk túl. Arra is emlékszem, hogy elszabadultak a gyógyszerárak, és ebben is egy végső helyzet alakult ki.

Arra is emlékszem, hogy egy patikaliberalizációs programként minden utcasarkon gyakorlatilag gyógyszertárak működtek, mindenfajta országok képviselőjében, tulajdonosi körrel. És arra is emlékszem, hogy a fizetős egészségügyre meg a több biztosítós modell bevezetésére komoly törekvések, szándékok és kész anyagok voltak. Ezeket tulajdonképpen csak az a népszavazási eredmény tudta megakadályozni, amikor a magyar emberek el tudták mondani azt, hogy na, ezt aztán itt ne tovább, tehát sem vizitdíj, sem napidíj és páncélszekrény sem. *(Szabó Timea folyamatos közbeszólásai.)*

Emlékszem arra is, hogy kórházigazgatóként jöttek a beosztottak és azt mondták, mondja már meg, főigazgató asszony, hogy a raktárban tartunk érintetlenül 340 darab kis széfet, mit csináljunk velük? Tehát ilyen problémákra kellett választ adni.

Ezután rátérnék az országgyűlési határozatra, ami azért nem az egészségügy megmentésére irányuló koncepció mentén épül föl, hanem egy ötletbörze, mazsolázás alapján ez inkább egy ilyen tollbamondást tükröz, hogy mikén kellene változtatni, és nem látom azt a... *(Szabó Timea: Ezt nekem nem kell...)* Igen, igen, képviselő asszony, amit önnek a fülébe sugdos egy-egy ember, és nem a vélemény... *(Szabó Timea: Nem kell sugdosni, mert látom!)* Sajnos ön ebből a világból kevesebbet látott. Sajnos ennek az országgyűlési határozatnak minden pontja erről szól, hogy ön nem ismeri ezt a világot. Jó lenne, ha megismerné, minden szempontból. *(Szabó Timea közbeszólása.)*

Szeretném azért tisztázni, akkor rátérve a tényekre, hogy az a), b), d) pontban a bérekre tesz javaslatot, de azért hadd ne felejtse már el, hogy egy több lépcsős minimálbér-emelésen és egy garantáltbérminimum-emelésen vagyunk túl, ami gyakorlatilag... *(Szabó Timea: Olvassa el ön a határozati javaslatot...)* azoknak a nem egészségügyi dolgozóknak is jelentős béremelést jelent, akik az egészségügyi rendszerben dolgoznak.

Aztán jelentős többlépcsős béremelés következett be az orvosoknál és az ápolóknál. Az orvosoknál két év alatt vittük végbe, mert gyakorlatilag a második ütem az ebben az évben zajlik, egy 107, meg egy 100 ezer forintos béremelés. A szakdolgozóknál pedig négy év alatt zajlik a program, és egy majdnem 60 százalékos béremelés zajlik '16 és '19 között az egészségügyi szakdolgozók esetében.

A teljesség igényéhez hozzátartozik az is, hogy évek óta működik a rezidensek számára egy rezidens ösztöndíjrendszer. Ezt nem kell lebecsülni képviselő asszony, amikor 150 ezer forintot, meg 200 ezer forintot a rezidenseknek biztosítunk nettó összegben, hogy vállalják azokat a feltételeket, ami jobbá teszi a magyar egészségügyet és ebben a rendszerben szeretnének dolgozni.

Aztán abban is tulajdonképpen nyitott kapukat dönget képviselő asszony, hogy tárgyaljunk. Tárgyalunk, nagyon régóta tárgyalunk az összes érdekképviseleti szervezettel, reprezentatív szakszervezettel, a kamarák képviselőivel, legutóbb egy ilyen tárgyalás október 8-án zajlott. Ezeknek a tárgyalásoknak az eredménye az is, hogy megtörtént a többlépcsős béremelés, tehát a többlépcsős béremelés is pontosan ezeknek, és az érintett felek együttesen jelentették be a többlépcsős béremelést. És ezeknek a tárgyalásoknak az eredménye az is, hogy a szakdolgozói kamarai díjakat átvállaltuk. A cafetéria fizetés is ezeknek a tárgyalásoknak az eredménye - nagyon jól emlékszem rá, amikor Cser Ágnes ezt bejelentette -, a munka és pihenőidőről szóló kollektív szerződéseknek a módosításait. Ezek mind működnek és életben vannak.

Na, aztán a védőnői szolgálatról. A védőnői szolgálatot lehet csúrní, csavarní, minden tiszteletem a védőnők felé irányul, mert én, mint gyerekorvos, nagyon jól tudom, hogy mi a védőnőnek a munkája, sokkal jobban tudom, mint ön. *(Szabó Timea: Én is anyaként tudom.)* És tudom, hogy sok évvel ezelőtt mennyi volt a védőnői munka és most mennyi sajnálatosan a védőnői munka, de ez nem azt jelenti, hogy én ezt alábecsülöm. A legfontosabb az, hogy nekünk a védőnői szolgálat az egy úgymond hungarikumunk, ennek az értéke felbecsülhetetlen, hogy ez létezik. *(Szabó Timea folyamatos közbeszólásai.)* Én nem szoktam az ön beszédébe beleszólni, ha egy picikét még türelmesen tudna figyelni, esetleg akkor valami ebből meg tudna ragadni.

Tehát akkor folytatnám. A védőnőknek a bérezése - ott, amiről a kormány döntött és kijuttatta a forrásokat - egy 40 százalékos béremelést jelentett. Ne rökönyödjön meg kedves képviselő asszony, a soproni önkormányzat 40 százalékos béremelést hajtott végre, fájradjon el azokhoz az önkormányzatokhoz *(Szabó Timea: Elfáradtam.)*, és kérdezze meg, hogy a kormány által a védőnői rendszer emelésére a magyar költségvetésben biztosított forrásokat miért nem adták át munkabér formájában. Ott tessék megkérdezni, és elsősorban azoknál az önkormányzatoknál kérdezze meg, aki az önök barátja, de egyébként most novembertől van az utolsó emelésük a jelenlegi évben: 33 ezer forint jut ki pluszban. Ennek ellenére a magyar kormány továbbra is azon dolgozik, hogy stabilizálja a védőnői hálózatot, próbálja meg azokat az észrevételeket figyelembe venni, amit a védőnők el szeretnének mondani; a védőnőkkel - elnök asszonnyal együtt is - több alkalommal tárgyalást folytattunk. A védőnőkkel a kormány szakállamtitkársága is folyamatos tárgyalást folytat, és a védőnőkkel most is van egy jelenlegi konzultáció megyei szinten, ahol meghallgatjuk az összes védőnőnek a véleményét, de az egyelőre a jegyzőkönyvi adatok alapján köszönőviszonyban sincsen az ön mondásával. Egyelőre azon megy a polémia, hogy esetleg vállalkozóként vagy közalkalmazottként folytassák tovább a munkát.

A mentőknek a helyzetével kapcsolatosan. Tudom, hogy több érintett van az asztal körül, tehát azért bármennyire is a csúfságot szeretnék ebbe az ügybe belevetni, én arra szeretném felhívni a figyelmet, hogyha lehet azért ebbe is a mértékletességet próbáljuk alkalmazni. Mert emlékszem arra, hogy 2010-ben egy olyan jogszabályt kellett hozni - képzelje képviselő asszony -, hogy hogyan lehet meghosszabbítani a mentőkocsiknak a futási idejét. Képzelje el, azzal szembesültünk 2010-ben, hogy több száz mentőautót, mert nem tudták volna a szolgálatot teljesíteni, ki kellett volna vonni a forgalomból, mert nem volt az elmúlt években - 2010 előtt -, egy darab mentőautó vásárlás sem. Képzelje, most hova jutottunk el 2017-ben: egy 500 darab mentőautós csomagon vagyunk túl, és egy újabb 170 áll beszerzés alatt, én ezt óriási előrelépésnek nevezem. Nem tudom, lehet, hogy csukott szemmel jár esetleg az utcán, de azért láthatja, hogy új mentőautók futnak, esetkocsiba is meg nem esetkocsiba is, tehát ez azért egy jelentős változás. De maguk a mentőszolgálat dolgozói is ezt értékelik, és ők maguk mondják el, hogy ez jó; különösen kár, ha ilyen mentőautó átadásokra nem tud elmenni, ott szembesülne ezzel. *(Szabó Timea: Az átadásokra nem én szoktam járni.)* Na, látja!

ELNÖK: Szabó Timea képviselőtársamat szeretném figyelmeztetni a házszabály betartására.

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Tehát itt a mentőautók, mentőállomásoknak az újítása, már arról is hallott, meg arról is hallott, hogy jelentős számú új mentőállomást építettünk. Ezekkel, gondolom, minddel szembesült, és ez a program

nem lezárult, hanem ez folyamatosan megy tovább, mert az ország gazdasági teljesítőképességéhez képest jelentős források kerültek ide is.

A béremelésekről. Ugye, a mentődolgozók béremelése több mint 60 százalék, plusz a 10 százalék, így együtt - tehát 67 százalékkal emelkedik a mentősök bére, ami nem egy elhanyagolható tény; természetesen azok a mentősök, akik az egészségügyi dolgozók béremelési programjában részt vesznek.

És valamit azért beszéljünk erről a konszolidációról is, hogy ki mennyit fordított az egészségügyre. Ugye, egy jelentős összeg, majdnem 300 milliárdnyi összeg került csak konszolidációs forrásként a rendszerbe, tehát tulajdonképpen azt lehet mondani, hogy minden évben megtörténik a konszolidáció. Az utolsó évben 60 milliárdos volt a konszolidáció, az előző évben is 60 milliárdos volt a konszolidáció, és jelenleg azt tudom mondani, hogy az állami egészségügyi átvételt követően ez az adósságállomány egy fokozatosan csökkenő tendenciát mutat. Jelenleg, egy augusztus 31-ei adat szerint, 34 milliárd az adósságállomány, természetesen értelmezni kell azt, hogy 30 napon túli, meg 60 napon túli. Mi, mint kórházigazgatók, és közlelről ismerve a helyzetet, tudjuk, hogy természetesen korrekciókra szükség van, és az állam is tudja a dolgát, és meg is fogja tenni, mint ahogy ebben az évben is konkrétan most a konszolidációról beszélék.

De a konszolidáció mellett nem lehet elfelejteni azt, hogy a gyógyító-megelőző ellátásokra mennyivel többet fordított a magyar állam. Tehát ebben a 2018-as költségvetésben is, ami januárban indul, több mint 100 milliárddal több jelenik meg a gyógyító megelőzési soron, ami gyakorlatilag a betegellátás sorait rendezi.

Az alapellátásról pedig annyit szeretnék mondani, hogy soha senki a világon nem gondolt arra 2010 előtt, hogy az alapellátást meg kellene erősíteni, ami az emberek közelében van.

2010 után mi ebben a kérdéskörben két dolgot tettünk, ha csak összefoglalóan szeretném mondani, egy alapellátási törvényt alkottunk. Az alapellátási törvény végrehajtási rendeleteiben egyébként pont azok az egyeztetések folynak a szakmai szervezetekkel, amiket ön kifogásol, hogy nem történnek egyeztetések. A másik pedig, az alapellátás finanszírozását 50 százalékkal megemeltük.

Tudja, képviselő asszony, egy praxis finanszírozása 2010-ben 700 ezer forint körüli volt, ebből kellett az orvosnak a saját bérét kifizetni, az asszisztensét meg a működési költségeket. A képviselő asszony biztosan tisztában van vele, hogy most mennyi a praxis finanszírozása. Ha nincsen, akkor elmondom önnek, hogy 1 millió 300 ezernél tartunk. És megint csak van szerencsém az alapellátásban.... *(Szabó Timea: Nem, de nem baj...)* Ne szörnyülködjön, képviselő asszony, mert én tényadatokat mondok és a tényekkel nehéz vitatkozni. Az 1 millió 300 ezer... Szoktam találkozni alapellátásban dolgozókkal, képzelje el, nem is eggyel, nem is eggyel... *(Szabó Timea: Több mint eggyel?)* Tudja, nem szeretek ilyen szintre sülyedni. *(Szabó Timea: Akkor ne sülyedjen...)* Ne sülyedjen, figyeljen ide, ön se! Tehát 1 millió 300 ezer... *(Szabó Timea: Egy kicsit az érzelmeket lejjebb lehet tekerni...)*

ELNÖK: Szabó Timea képviselőtársamat másodszer is figyelmeztetem, hogy tartsa be a Hárszabályt! *(Szabó Timea: Akkor a képviselőtársát is figyelmeztesse...)*

DR. MOLNÁR ÁGNES (Fidesz): Jó, és a népegészségügyi stratégiai kérdésekben pedig azt hiszem, akinek van mondanivalója, az inkább ez a kormány, amelyik egy olyan népegészségügyi stratégiai intézkedéssorozatot kezdett el, ami átfogó értékben elindított valamit. Ebben természetesen dolgaink vannak továbbra is, és a népegészségügyi stratégia rendkívül fontos, mert ezzel lehet a beteg emberek számát csökkenteni. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Molnár Ágnes képviselő asszonynak nagyon szépen köszönjük a türelmét és a kimerítő szakmai válaszait is. Kovács József alelnök úr kért szót, parancsolj!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: Köszönöm szépen. Megpróbálom röviden és inkább kicsit címszavakban ezt a rendkívül tragikus helyzetet vázolni, talán csak a megértés és az értelmezés kedvéért.

Magam közel 30 évet töltöttem el egy egészségügyi intézmény, konkrétan egy megyei kórház vezetésével, és tulajdonképpen néhány gondolat. Nem mondok 2010-et, de mondok egy 2007-2013 közötti európai uniós ciklust, amelyben infrastruktúra-beruházásra, az egyszerűség kedvéért, közel 600 milliárd forint költődött el. Kétségtelenül igaz, hogy anomália volt ebben a beruházásban, tudniillik Közép-Magyarország és Budapest sajnálatos módon kimaradt ezekből a fejlesztési forrásokból.

Ezt pótolandó a kormány egy olyan intézkedést hozott, hogy most Közép-Magyarország és konkrétan Budapest következik, éppen azért, hogy ennek a régiónak, ahol most is tartózkodunk, a biztonságos ellátása jobb legyen a közeljövőben, mint a mai napon. 2012... *(Szabó Tímea egy szakértővel beszélget.)* Legyen olyan kedves, a konzultációt tessék szíves már befejezni! Elnézést kérek, itt mindenki beszélhet egy bizottsági ülésen vagy nem tudom, ez hogy van önöknél... *(Vágó Sebestyén: Így!)*

ELNÖK: Magamra veszem a kritikát és szeretném megkérni a Népjóléti bizottság... *(Dr. Kovács József: Bocsánat, kívülről beszélnek be és konzultálnak... Ne tessék haragudni, lehet különben, csak ez nem praktikus.)* Megkérem a Népjóléti bizottság érintett vendégeit, hogy tartsák be a Hárszabályt és tartsák tiszteletben a bizottság munkáját, amelyet országgyűlési képviselők végeznek! Parancsolj!

DR. KOVÁCS JÓZSEF (Fidesz), a bizottság alelnöke: A következő gondolat, amit felírtam, hogy 2012. január 1-jével a teljes egészségügyi ellátás állami kezelésbe került, éppen azért, hogy egy közös koncepció mentén biztonságosabb legyen a lakosság ellátása; önkormányzati és különböző területekről állami kezelésbe kerül, tudjuk hogy milyen formában. Én úgy gondolom, ez teljességében ellentmond annak a magánosítási felvetésnek, amit a képviselő asszony itt a felvezetőjében megtartott.

Az adósságállomány kérdése. Az a baj, hogy erről nagyon sokat beszélünk, de szakmailag nem értelmezzük soha, hogy ennek mi az oka. Az adósságállomány valóban újra és újra termelődik. Ebben mi, képviselők és az Országgyűlés a saját hibánkat is láthatjuk, nevezetesen: nagyon helyesen, nem mertük soha felvállalni annak az ódiumát, hogy azt az észszerűsítést, amit meg kellett volna tenni az egészségügyben, azt tegyük meg, magyarán zárjunk be egészségügyi intézményeket és racionalizáljuk az ellátást, úgymond szakmai szinten emelve és központosítva. Ehelyett vállaltuk a helyzet fennmaradását, ami magában hordozza azt a lehetőséget, hogy a rendelkezésre álló költség adott esetben nem mindig elég ennek a rendszernek a működtetéséhez, de ez is azt szolgálja, hogy maradjanak meg kisebb intézmények is, hogy minél közelebb kerüljön a lakossághoz az ellátás. Emiatt termelődik ez az adósságállomány újra és újra, de ezt az adósságállományt a kormány az év végén minden egyes évben ellentételezi és a költségvetésben tulajdonképpen ezt nullára kiharozza.

A következő lépés a gyógyszerkérdés. Az egészségügyi ellátás nem csupán kórházügyből áll. A gyógyszerárak összességében, mivel lakossági szinten

mindenképpen csökkenő tendenciát mutatnak, ennek a részleteibe nem megyek bele. Édesanyám gyógyszereit én váltom ki, tehát pontosan tudom, hogy miről beszélek.

A mentés területén megközelítőleg 500 új mentőautó beszerzésére került sor, illetve kerül sor folyamatosan, ami úgy gondolom, hogy a mentésben igen-igen fontos lépés. A várólisták, amelyeket nagyon gyakran kritizálnak, radikálisan csökkennek, számszerűen is csökkennek egyébként. Ez teljesen olyan statisztika, ami mindenki számára hozzáférhető.

Vannak olyan szakmai területek, amikben olyan áttörést értünk el az utóbbi időben, ebben a mögöttünk hagyott 8-10 év is bőségesen benne van, az egyszerűség kedvéért ez a szívkatéterezés kérdése, ahol a kardiovaszkuláris halálozások javításában majdhogynem félig-meddig európai csodát hajtottunk végre. Az ország szakmailag teljesen le van fedve ezen a területen. A legújabb infarktusregiszter, aminek az előkészített anyaga itt van a táskámban, az adatokat komoly szakemberek - a volt cégemben csinálják egyébként ezt a regisztert - támasztják alá.

Új gyógyító módok lettek befejezve. Ma Magyarországon a szakma mindenféle szervátültetési lehetőséggel rendelkezik, kivétel nélkül. A tüdő volt az utolsó, aminek a bevezetésére szintén sor került.

Az alapellátásról annyit, hogy aki ebben szeretne dolgozni, vissza nem térítendő 20 millió forint egyszeri támogatást kap valaki egy praxis megvásárlására, aki ezen a területen szeretne dolgozni.

És végül, hogy mindenben ne mondjak nyilvánvalóan ellent a képviselő asszonynak - nem szerettem volna semmiben ellentmondani -, az az, hogy a bérek tekintetében valóban vannak teendőink. Tehát nem végeztük el azt, úgy gondolom, amit kellett volna, de a gazdaság teljesítőképességéhez viszonyítva arányosan a kormány és a felelős döntéshozók, úgy látom, mindent igyekeznek azért eldönteni, hogy az emelés irányában is egy folyamatosság valósuljon meg. Itt vannak teendők. Nyilvánvalóan nagyon jó lenne az uniós átlagot megkeresni Magyarországon is, mondjuk a nyugati, fejlettebb országok bérátlagát. Ez mondjuk még nyilvánvalóan a jövő kérdése, amit nagyon nehéz lesz teljesíteni, de én úgy gondolom, hogy egészében véve, noha problémák vannak, de én úgy gondolom, az egészségügy azért nincs abban a tragikus állapotban és helyzetben, amit a képviselő asszony felvetett, és ami azért is nagyon veszélyes terület, mert ha ezt a lakossággal rendszeresen éreztetjük, akkor egyfajta bizalmatlanságot generálunk bennük akkor, amikor a problémáikkal mégis ezekhez az ellátórendszerekhez kell hogy forduljanak. A benne dolgozóknak pedig, akik hajlandóak ezt a munkát végezni, úgy gondolom, mi mind a 10 millióan kizárólag csak köszönettel tartozunk. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen, alelnök úr. Kíván-e még valaki a bizottságból hozzászólni? *(Jelzésre:)*

Rig Lajos, parancsolj!

RIG LAJOS (Jobbik): Köszönöm szépen. Azt hiszem, akkor én rossz országban vagyok, ahogy itt hallgatom a propagandát, vagy egy másik oldalról nézem vagy rosszul látom. De, hogyha tényleg így van, ahogy önök ezt elmondták, az mind szép és jó lenne, akkor azt gondolom, hogy hátradőlhetnek, hiszen a választásokkor semmi olyan felmerülő probléma nem lesz, amely az egészségügyben akár előkerülhet. De azért itt nagyon sok mindent érintettek, sőt az egészség egész részét, véleményem szerint lehet, hogy nem is ezt a határozati javaslatot kell elfogadni, hanem egy újabb egészségügyi vitanapot kell a parlamentbe bevinni, és akkor odahívni azokat az egészségügyi dolgozókat, akik fenntartják ezt a rendszert és ők látják; és ha vége lesz

ennek a Népjóléti bizottsági ülésnek, felhívom őket, mert félretájékoztattak engem. Ők pont az ellenkezőjét mondták el.

Igaza van képviselő asszonynak, hogy a mentőautó beszerzések, és alelnök úr is mondta a mentőautó beszerzéseket; én azt gondolom, hogy mentőautó nélkül nincs mentés, ugyanúgy, ahogy mentődolgozó nélkül sincsen mentőfeladat, és az Országos Mentőszolgálat sem tud nélküle létezni. Itt mindenki elmondta, hogy mire emlékszük, én is emlékszem rá. Emlékszem a Horn-kormány idején, talán májusban tologattam mentőautót, utána emlékszem, hogy az Orbán-kormány idején is tologattam mentőautót, utána jött a Gyurcsány-éra, akkor is tologattam mentőautót, majd jött egy újabb Orbán-kormány és megint csak mentőautót tologattam a kórház udvarán, mert nem indult el, és 2017. szeptember 29-én a tapolcai mentőállomáson még a mai napig van olyan mentőautó, amely 570 ezer kilométert futott - uniós országról beszélünk. (*Szabó Timea: Így van.*) Nem, már két autó ki lett cserélve, mert mind a három ennyit futott, képviselő asszony, a legutóbbi fél éve lett kicserélve. (*dr. Molnár Ágnes közbeszólása.*) Én is végighallgattam, ha már ennél tartunk, képviselő asszony. Tehát a péknek sem kell péklapát a munka végzéséhez, én azt gondolom, ugyanúgy a mentőautók beszerzését sem kell reklámozni, hiszen ez alapvető feladat ugyanúgy, ahogy a rendőrségnek sem kell a rendőrautó beszerzését reklámozni.

Akkor a kórházi eszközöknek a beszerzése. Emlékszem rá, hogy kéthete beszélgettem vezető műtősnővel, ahol már csak egynapos sebészet van, hiszen 2012-ben az állam magához vette az önkormányzati intézményeket. És igaz, nem zártak be intézményeket, csak struktúrát alakítottak át, ez egy nagyon finom megfogalmazás volt, tehát ellehetetlenítették a kis kórházakat, amik addig nagyon jól és professzionálisan végezték azt gondolom azt a feladatot, amiket ők el tudtak végezni. Még a mai napig, képzelje el képviselő asszony, egyszer használatos dolgokat újrasztilizálnak, (*Szabó Timea: Bizony.*) tehát azokat, amik ugyan azért nem váladékkal szennyeződtek, de nem használták és félretették, azokat újrasztilizálják Európában itt Magyarországon: akár Tapolcán, Ajkán, Veszprémben vagy talán még az ózdi kórházban is.

Azt gondolom, hogy többféle oldalról meg lehet közelíteni az egészségügyet, vannak benne elmaradások. De az magáért beszél, amikor mindig is mi Romániával példálóztunk, hogy milyen jó, hogy jönnek hozzánk át szakemberek Erdélyből, hiszen hasonló képzést kapnak, a magyar nyelvet is tudják, nagyon könnyen beilleszkednek a rendszerbe, nagyon jól át tudják venni ezt a rendszert; csak most már egy probléma van, hogy onnan sem jönnek. Miért? Mert a román kormány egy közel százszázalékos béremelést hajtott végre, mert annyira kiüresedett a rendszer. És itt a képviselő asszony is elmondta, én voltam Erdélyben, beszélgettem mentőápolóval is, nagyon szörnyű az, hogy ott közel 1100 eurót keres egy mentő gépkocsivezető, Magyarországon ez az összeg körülbelül 170 ezer forintos nettó. A teljesség igényéhez azért hozzátartozik, hogy nem 168 órát kell dolgozniuk, hanem 240-et, de ha arányaiban nézzük, akkor is még többet keresnek, és csak Romániáról beszélünk. Tehát hogyha a bérrendezésről, a bérezésről kell gondolkoznunk, azt gondolom, hogy egy: nem kell félretájékoztatni az egészségügyi dolgozókat, ők teljesen tisztában vannak azzal, hogy mi szerepel a bérpapírjaikon; a másik az, hogyha nem szeretnénk Románia sorsára jutni, és teljesen kiüríteni a rendszert, akkor én azt gondolom, hogy a 24. órában vagyunk, és inkább tartjuk itthon őket, és ne üldözzük el őket.

Az, hogy a magánszektor ki vette át, mint vette át, az állam akarja átvenni vagy egyes országgyűlési képviselőnek lesznek ez privilégiuma, én nem tudom, ennyire nem látok bele, és sincsen varázscilinderem, hogy előhúzzak valamit, hogy megnézzem, hogy tényleg ki akar ilyen feladatokra törni vagy ebbe a rendszerbe részt venni. De egy biztos, hogy jelen pillanatban Magyarországon van egy olyan

magánszektor, amit nagyon sok fiatal és egészséges, tehát nem beteg, de gyermektelen család igénybe vesz. Az a szektor eddig jól működött, hiszen olyan potenciál számokkal operált, amiket az állami szektor nem tudott utánozni; semmi másról nem beszélek, ez a Kaáli Intézet és a Kaáli Intézetnek egy-egy olyan csápja, ami köztük Tapolca is egy nagyon jól működő intézet, amitől megvonták azt a lehetőséget, hogy ugyanúgy állami finanszírozással, pluszfinanszírozással több gyermek születhessen.

Ugye, a Magyar Közlönyben is megjelentek olyan számok, hogy 660 millió forint pluszt biztosít a kormány a lombikbébi programokra, ami nagyon jó, csak nem tudják igénybe venni. Egy az, hogy nincs szakember az állami szektorban, jelenleg Magyarországon 25 szakember végzi ezt a lombikbébi programot. Egy az, hogy nincsen rá Magyarországon képzés, orvoscépzés; kettő: az embriológus képzés Magyarországon nincs, tehát csak külföldön van jelen pillanatban ezekre képzés. Most az, hogy a magánszektorból átmenjenek az állami szektorba az igénybe vevők, ennek az esélye egyenlő a nullával, hiszen eddig is megvolt a lehetősége a magánszektornak, hogy refinanszírozásra végezzenek el beavatkozásokat, de ugye, ezeknek a várólistája átlagban 13 hónap. Most a jelentkezőknek a 80 százaléka a fizetős kategóriát választja, tehát senki mással nem szúrtak ki csak az igénybe vevőkkel, plusz ott még van egy diszkriminatív intézkedés véleményem szerint, hogy a gyógyszerár-támogatást 70-ről levítették 50 százalékra, az állami szektorban pedig felvitték 90-re, csak ennél az egy egészségügyi szektornál figyelhető ez meg.

Érdekes módon ugyanúgy, hogy ha valaki elmegy egy kardiológiai szakrendelésre, ott ugyanazt az ártámogatást kapja, ez véleményem szerint diszkriminatív. Lehet róla beszélgetni, kell is róla vitázni, én azt gondolom, hogy egy értelmes vitának mindig jó a vége, mert abból születhetnek jó megoldások, viszont hogyha csak egyfajtaképpen közelítjük meg az egészségügyi ellátórendszert az is rossz, hibás az az oldal is, hibás ez az oldal is. Én azt gondolom, hogyha közösen leülünk és közösen vitázunk, és behívjuk azokat az embereket, akik ezt a rendszert működtetik és fenntartják, és ők félelem nélkül - még egyszer mondom: félelem nélkül - elmondhatják a véleményüket, azt gondolom, hogy egy jobb és élhetőbb egészségügyi rendszert tudunk működtetni Magyarországon. Köszönöm.

ELNÖK: Kérdezem a bizottság tagjait, kíván-e még valaki hozzászólni. *(Nincs jelzés.)* Ha nem, akkor engedjék meg, hogy elnöki minőségemben visszautasítsam Szabó Timeának azt az állítását, hogy nem szándékoztunk a napirendeket megcserélni.

Az 1-es napirendi pont után, amikor az Európai Parlamente-ről tárgyaltunk, szándékunkban állt előrevenni az ön napirendjét, kérésére, csak nem tartózkodott a teremben, *(Szabó Timea: Itt ültem végig, ez nem igaz. - Harrach Péter: Nem végig, kiment.)* Szeretném a jegyzőkönyv számára elmondani, hogy úgy napirendet változtatni nem tudunk, hogy a képviselőtársnőnk kimegy, és nem tartózkodik a bizottság ülésén. Kettő. Utána Bangóné Borbély Ildikó napirendjét tárgyaltuk, amit azért nem cseréltünk, mert ő viszont előre jelezte még a múlt héten, hogy szeretné levenni napirendről az ismertett okok miatt, két percig tartott ez a napirend. Tehát ennyit szeretnék mondani, hogy itt kell lenni a bizottsági ülésen, és akkor lehet módosítani napirendeket.

A másik, amelyet nem először fogalmazok meg, hanem sokadszorra bizottsági elnökként, hogy szeretném figyelmeztetni és kérni önt, hogy tartsa be a házszabályt. Folyamatos beszólásokkal - zárójelben mondom, sokszor provokatív beszólásokkal - megzavarni a bizottság egyébként sokszor kiváló szakmai, politikai beszélgetését, vitáját nem tartom helyesnek. Úgyhogy újra a jegyzőkönyv számára szeretném

elmondani, hogy kérem Szabó Timea képviselőtársnőnket, hogy ne zavarja meg folyamatos közbeszólásokkal a bizottság egyébként jó szakmai, szakmapolitikai munkáját. Köszönöm szépen. Ezzel visszaadom a szót az előterjesztőnek.

Szabó Timea reflexiója

SZABÓ TIMEA (független): Köszönöm a szót, elnök asszony. Akkor jelezném, hogy írásban is kértük, szóban is kértük, és én az ülés előtt odamentem Buksza úrhoz megkérdezni, van-e ebben még teendőm, hogy ugye, detektálták, hogy ez a kérésem. Azt mondta, nincs ebben teendőm. Tehát én azt gondoltam, hogy miután a napirend elfogadása megtörtént, utána joggal feltételeztem azt, hogy utána már nincsen lehetőség módosítani a napirenden. Máskor, ha nem jelzem előre, akkor az a probléma, hogy miért nem jelzem előre azt, hogy én kértem a napirend cseréjét. Most háromszor kérdeztem meg az ülés előtt ezt a dolgot. De akkor segítsenek nekem, majd legközelebb... Itt ültem a napirend elfogadásánál, az ülés előtt odamentem még egyszer megkérni. Reméljük, hogy a következő alkalommal ez esetleg gördülékenyebben fog menni.

Az országgyűlési határozati javaslattal kapcsolatban, illetve még a beszólásokkal kapcsolatban. Nem én vagyok az egyetlen, aki közbeszól, elnök asszony. Én is akkor jegyzőkönyvbe szeretném vetetni, hogy Molnár Ágnes ugyanúgy közbeszól, mások ugyanúgy közbeszólnak, és senki mást nem figyelmeztet az elnök asszony, csak engem. Gondolom, a jegyzőkönyvben szerepel, mert Molnár Ágnes még elnézést is kért, hogy közbeszól. Utána én is elnézést kértem, hogy közbeszóltam.

Képviselőtársam! Tudja, hogy miért beszélünk mi érzelmesen az egészségügyről? Mert nem mi járunk csukott szemmel, hanem maguk járnak csukott szemmel. Ön szerint itt 10 millió ember csukott szemmel jár, akik panaszkodnak az egészségügyre? Ön ezzel nem engem sért meg, hanem azoknak az embereknek a millióit, akik nap mint nap felháborodva és kétségbeesetten jelzik az egészségügy katasztrofális állapotát, azt az állapotot, hogy ma Magyarországon évente 30 ezerrel több ember hal meg mint az uniós átlag, olyan betegségben, ami gyógyítható vagy megelőzhető lenne. Évente egy Szekszárd méretű város hal meg Magyarországon azért, mert önök nem tettek az elmúlt 8 évben közel sem eleget az egészségügy helyreállításáért.

Önök közel 8 éve kormányoznak. Engem nem érdekel, hogy mi volt 2010 előtt, mert semmi közöm azokhoz a kormányzásokhoz, mint ahogy az önök kormányzásához sincs közöm. Nekem ahhoz van közöm, hogy most azt képviseljem, amit az emberek az egészségüggyel kapcsolatosan joggal követelnek. Ha ön szerint olyan sok mindent tett ez a kormány, akkor miért van az, hogy évente 400 milliárd forinttal kevesebb jut most az egészségügyre, mint korábban? Miért van az, hogy a magyar költségvetés 10 százalékát fordítjuk egészségügyre, szemben az uniós 15 százalékos átlaggal? És ezek nem egzakt számok, ezek arányok. Azt mutatják, hogy mondjuk Németországnak, a német kormánynak mennyivel fontosabb az egészségügy helyzete. Nem 10 százalékot fordítanak az egészségügyre, 15-öt, pedig ők sokkal jobban állnak, mint mi.

Miért van az, ha ön szerint ennyire jó minden, hogy az orvosok egyharmada hiányzik a rendszerből, hogy az ápolók, a kórházi dolgozók közel fele hiányzik a rendszerből? Azon csodálkozom, hogy nem említette meg, mert az valóban egy pozitívum egyébként, hogy például a képzések újraindultak. Csak hogy kinek képezzük ezeket az embereket? Külföldi kórházaknak. Erről a múltkor volt egy javaslatom. Ön volt az első, aki ezzel egyetértett. Már az első évben mennek munkaközvetítők ezekbe az iskolákba és külföldre már akkor szerződtek el az ápolókat. *(Dr. Molnár Ágnes közbeszólása.)* Ráadásul a magyar állam pénzen

kiképezzük az ápolókat, akik utána abban a másodpercben ezt a tudást kamatoztatják külföldön, mert itt nem tudnak elhelyezkedni, csak éhbérért. Miért van az, ha annyira jól megy minden, hogy Szlovákiában kétszer annyi CT-berendezés van, mint Magyarországon? Ezek a tények, képviselőtársam! Nem azok, hogy ki jár csukott szemmel meg ki nem. Ezek nem tények. Ezek a tények! Az, hogy nincsen gumikesztyű a kórházban; az, amit Rig Lajos képviselőtársam mondott, hogy egyszer használatos eszközöket újratesterilizálnak. Ezek a tények! Ezeket én magam láttam a budapesti kórházakban, merthogy azért járunk bizony mi is oda.

És az, hogy ön azt mondja nekem, hogy én nem ismerem ezt a világot. (*Dr. Molnár Ágnes közbeszólása.*) Hadd mondjam azt, hogy egyrésztől ismerem sajnos, másrésztől meg, még ha nem is ismerném, több millió választó ismeri és tapasztalja ezt a világot, sajnos, higgye el, a rossz oldalról tapasztalja és látja ezt a világot.

A rezidensekre hivatkozott. Pont a rezidensek szövetsége az, amelyik a legjobban kritizálja ezt az egész rendszert, a kórházi fertőzésekkel kapcsolatban is, a fiatal orvosok megélhetésével kapcsolatban is, számos más dologgal kapcsolatban. Az Orvosi Kamara szintén felszólalt az orvosi bérekkel kapcsolatban. És hogy Cser Ágnesre hivatkozik mint szakszervezeti vezetőre, ez tényleg a vicc kategória, már ne haragudjon!

A védőnői munka. Én azt gondolom, hogyha a kormány megbecsülné a védőnőket, mert abban nincs köztünk vita, hogy ez egy unikum. Bizony ez egy nagyon jó magyar unikum, csak éppen az a baj, hogy néhány héttel ezelőtt emelték fel az egy év alatti csecsemőknél kötelező éves vizsgálatot négyről hétre. Nem tudják ellátni a védőnők ezt a terhelést, majdnem a duplájára emelték a terheiket, úgy, hogy közben összeomlott az informatikai rendszer. A fizetésük 5000-6000 forint nettóval emelkedett havonta, nem 33 ezer forinttal. Nem nekünk kellene nyitott szemmel járni!

A budapesti kórházak. Köszönöm képviselőtársamnak, hogy megpróbálta objektíven nézni ezt a helyzetet. Pontosán tudjuk, hogy valóban, a vidéki kórházak azért jutottak nagyobb előnyhöz, mert odamentek az uniós támogatások, Budapest és a közép-magyarországi régió nem jutott ezekhez hozzá. Ezért is vannak katasztrofális állapotban a budapesti kórházak. De akkor nem az a megoldás, hogy szuperkórházat építünk most 140 milliárd forintért az isten háta mögött, ahol nincs közlekedés, azért, hogy egy Fidesz-közeli vállalkozó, Tamás László jól járjon. 30 milliárd forintos tervezett költséggel indult a szuperkórház. Most tart 140 milliárd forintnál, hogy még egy kapavágás sem történt, és úgy, hogy nem megy oda közlekedés. Nincsen se villamos, semmi. Majd aki ki akar menni a kórházba, az ott fog ülni a dugóban az M1-M7-es bekötőjén? És ma már, a XXI. században nincs európai ország, amelyik ezerégyes kórházat építene, mert egyszerűen soha, soha nem lesz ez egy gazdaságilag megtérülő vállalkozás vagy állami beruházás. Ráadásul, ha már a szakmára hallgatnának, akkor a Szent Imre Kórházat kellett volna budapesti kiemelt kórháznak, ezt pontosan tudjuk, hiszen a szakma ezt javasolta.

A várólisták tekintetében. Valóban csökkent, ebben igaza van, hogy 592 napról 546 napra ment le az átlagos várólistaszám, de én ezt nem nevezném... 540 nap, ez több mint másfél év! Ha önnek vagy egy rokonának mondjuk csípőprotézisre van szüksége, ez azt jelenti, hogy másfél évet várnia kell egy ilyenre, és akkor most szándékosan nem beszélek daganatos betegekről, akiknek hónapokat kell várniuk arra, hogy a kezelésük megkezdődjön.

Mind a kettőjük részéről elhangzott, hogy az ország gazdasági teljesítőképességéhez kell arányosan alakítani az egészségügyi fejlesztéseket. Azt gondolom, ez egyrésztől igaz, másrésztől egy kormánynak nem az úszó vb megszervezésén, vagy nem a stadionok felújításán kell hogy legyenek a prioritásai.

Azt gondolom, hogy az ország gazdasági teljesítőképessége most pontosan indokolna egy sokkal nagyobb arányú beruházást az egészségügybe.

A mentősök fizetése. Nincs 60 plusz 10 százalék, ez egyszerűen nem igaz. Ez természetesen nem igaz, ezt Rig Lajos meg tudja erősíteni. A mentősök kértek egy 60 százalékos béremelést. Én ezt a múlt hónapban benyújtottam, leszavazta a Költségvetési bizottság. Ott még egyébként maga Szűcs Lajos is arról beszélt, hogy 12 plusz 8 plusz 8, ami még kumulálva sem jön ki 60-ra, nemhogy 60 plusz 10-re, szóval ez egyszerűen természetesen megint csak nem igaz.

Az alapellátás. Azt mondta képviselőtársam, hogy az alapellátást 2010-ben erősítették meg. Jelzem, hogy csak 2015 óta van alapellátási törvény. Az első öt évben nem csináltak önök semmit, pedig akkor már öt éve kormányoztak, és azóta sincs végrehajtási rendelet. Ennyit az alapellátásról.

Aztán a másik része az alapellátásnak az, hogy az EMMI saját jelentése szerint az elkövetkezendő 10 évben az ország 40 százalékának nem lesz alapellátása. Ehhez önök valóban meghirdettek egy olyan pályázatot, hogy a praxisokat segítsék. Kevesebb mint 10 százalék jelentkezett a teljes alapra, azért, mert semmire nem elég az az összeg, amit önök felajánlottak. Tehát nem jön ki egy asszisztens fizetésére sem, csak akkor, ha az orvos magának 150 ezer forintot tesz el havonta bruttóban.

Tehát ez nem elég. Nem látszatintézkedéseket kell tenni, hanem valódi intézkedéseket, és erről szól ez az egészségügyi határozati javaslat, hogy végre a kormányt felszólítjuk arra, hogy tegyen valós lépéseket a katasztrófa elkerülésére. Nem lehet hagyni, hogy tovább folytatódjon az orvoselvándorlás, az ápolóelvándorlás, hogy ilyen mértékben haljanak meg tízezzel, százezzel betegek ma Magyarországon, akik megmenthetőek és gyógyíthatóak lennének. Úgyhogy azt kérem, hogy mi már nyitott szemmel járunk és az emberek is nyitott szemmel járnak, hogy most esetleg ezt önök is tegyék meg. Köszönöm.

Határozathozatal

ELNÖK: Köszönöm szépen. Szavazás következik.

Ki az, aki a H/16336. számú határozati javaslat tárgysorozatba vételét támogatja? *(Szavazás.)* 4 igen. Ki az, aki nem támogatja? *(Szavazás.)* 9 nem. A bizottság tehát nem támogatja a tárgysorozatba vételt. A napirendi pont tárgyalását ezzel lezárom.

A Magyarország 2016. évi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló T/17578. számú törvényjavaslat (Döntés a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről a HHSZ 92. § (4) bekezdés alapján) (Vitához kapcsolódó bizottság)

Következő napirendi pontunk a 3-as sorszámon szerepel. Magyarország 2016. évi központi költségvetéséről szóló 2015. évi C. törvény végrehajtásáról szóló törvényjavaslat. Döntenünk kell a részletes vitában megtárgyalandó szerkezeti egységekről. *(Szabó Tímea távozik az ülésteremből.)*

A házszabályi rendelkezéseknek megfelelően, a Mentelmi bizottság kivételével, valamennyi állandó bizottság megtárgyalja a zárszámadási törvényjavaslatot. Szükséges ugyanakkor megjelölni, hogy a törvényjavaslat mely rendelkezéseire folytatjuk le a részletes vitát. Tekintettel az előterjesztés tartalmi összefüggéseire, azt javaslom, hogy a korábbi évek gyakorlatának is megfelelően, a törvényjavaslat egészére folytassuk le a részletes vitát.

Határozathozatal

A döntés előtt kíván-e valaki hozzászólni? *(Nincs jelzés.)* Ha nincs hozzászóló, akkor megkérdem a tisztelt bizottságot, hogy ki az, aki ezt a javaslatot támogatja. *(Szavazás.)* A bizottság egyhangúan támogatja a javaslatot, tehát hogy a törvényjavaslat egészére fogjuk lefolytatni a részletes vitát.

Ennek a napirendi pontnak a végére értünk.

Egyebek

Van-e valakinek az egyebek között hozzászólnivalója? *(Nincs jelzés.)*

Az ülés berekesztése

Ha nincs, akkor a bizottsági ülést berekesztem, további jó munkát kívánok mindenkinek.

(Az ülés befejezésének időpontja: 11 óra 43 perc)

Dr. Selmeczi Gabriella
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezetők: Turkovics Istvánné és Madarász Mária